

Londoni szenzáció

(Előzene)

(élénk zene, megszakításokkal, amelybe bele-belejön a rikkancs hangja)

Rikkancs Londoni szenzáció!
 A legújabb szenzáció!
 Kinában leverték a boxerlázadást!
 Gróf Zeppelin megépítette a világ első léghajóóriását!
 Leverték a búr lázadást!
 A Pennymaker Bankház egymillió fontos bankjegyet
 nyomtatott.
 A legújabb szenzáció!
 Londoni szenzáció!

(Zene hirtelen vált, felette konferálás)

Londoni szenzáció.

Zenés játék.

Mark Twain egymillió fontos bankjegy című regénye nyomán.

Írta: Andreas Bauer.

Fordította és rádióra alkalmazta: Hunyadi József.

Versek: Raics István

Zenéjét szerezte: Herbert Kawan

Rádióra átdolgozta: Balassa P. Tamás.

Közreműködik: a Magyar Rádió Esztrádzenekeara,

Vezényel: Hidas Frigyes

Zenei rendező: Ruitner Sándor

Rendező: Rác György.

Szereposztás:

Henry Adams

Lloys Haastings, a barátja

Peggy

Abel Pennymaker
Porcia Lanhgham, fogadott lánya
Kain Pennymaker
John, a Pennyamkeres komornyikja
Az amerikai nagykövet
London rendőrfőnöke
Green, a Fekete Bálna tulajdonosa
Riporter
Főportás
Ormester
Történik az utolsó századfordulón Londonban.

(A rikkancs zene visszatér, de felette már nincs szöveg, majd lassan a háttérbe úszik)

Johnny Parancsoljanak uraim, a pezsgő.
Ábel Töltsön Johnny!
Kain A délutáni lapok itt vannak, Johnny?!
Johnny A társalgóban vannak, Kain úr!
Ábel Hát akkor egészségedre, Kain öcsém!
Kain Egészségedre, Ábel bátyám!
Ábel Éljen a Pennymaker testvérpár! És a Pennymaker bankház!
Johnnny Bocsánat, uraim, ha meghatottan én is közbeszólok. Ritka pillanat egy bankház életében. 50 éves jubileum. Ritka pillanat. Engedjék meg uraim, hogy én, mint a bankház egyik legrégebbi alkalmazottja, őszintén és tiszta szívből gratuláljak.
Ábel (meghatottan) Köszönöm, Johnny, köszönjük!
Káin (flegmán) Köszönjük, Johnny! Elmehet.
Ábel Egy pillanat. Legyen szíves, hozza be azt a kis arany kazetták, amiről délelőtt beszéltem.
Kain Arany kazettát? Mi az?

Ábel Semmi, semmi. Majd meglátod. Kérem, Johnny!

Johnny Igenis, uram.

Káin Miféle titkolózás ez? Miféle meglepetéseket tartogat? Csak nem akarsz meglepni engem valamivel?

Ábel Téged? Nem. Minket. Illetve, az embereket.

Johnny Parancsoljon, uram, a kazetta.

bel Köszönöm, Johnny. Most már valóban távozhat.

Johnny Igenis, uram.

Káin Nagyon kérlek, ne csigázd tovább kíváncsiságomat, mondd meg már végre, miről van szó.

Ábel Well! Kedves Káin öcsém! Most pedig.. a Pennymaker Bankház 50 éves jubileuma öröme... hadd ismertesselek meg a világcsodával. Parancsolj, nézd meg a legújabb alkotásunkat.

Káin Mi az?

Ábel Egy bankjegy. Az értéke egymillió font.

Káin Egymillió fontos bankjegy?

Ábel Igen, egy darab egy millió fontos bankjegy. Az Angol Nemzeti Bank által hitelezve...

Káin Nem mondom, ez - igen! Az... egymillió fontos bankjegy!
(hevesre váltva) Mondd csak: megőrültél? Miféle ostobaság ez már megint? Ez a színes papiros: holt tőke! Elhever majd a páncélszekrényünkben! Hiába vásároltak meg az Anglia Bankháztól! Őrült vagy! A bolondok házába kellene csukatni téged!

Ábel (nevet) Ez a „darab színes papiros” óriási reklámot csinál majd a bankunknak!

Káin És ha ellopja valaki? Egy másodperc alatt oda a vagyonunk egy szép része!

Ábel (hűvösen) Bolondokat beszélsz.

Káin Igaz is, bárki lopná el, abban a pillanatban, amikor fel akarná váltani, rendőrkezre kerülne!

Ábel (izgatottan) Mindegy! Ez tökéletesen mindegy! Az az ismeretlen fickó, aki ennek a bankjegynek a birtokába kerülne, azonnal pénzügyi nagyhatalommá válna! A z emberek épen úgy hasra vágódnának őelőtte is, mit most

mielőttünk! A leghülyébb tökfej is dúsgazdag emberré
válna ezzel ... a... papirdarabbal a zsebemben!

Káin (makacsul) Én pedig állítom: azonnal lebukna!

Ábel Én pedig állítom, hogy nem bukna le az az illető. Nem és
nem!

Káin Én pedig csakazért is állítom, hogy - igen!

Ábel Akkor sem bukna le!

Káin De igenis, lebukna!

Ábel Nem bukna le!

Káin De lebukna!

Ábel Álljunk csak meg egy pillanatra, kedves Káin öcsém, ez a
hang nem méltó a Pennymaker fivérekhez! Meg van annak a
jól bevált módja, hogy két gentleman el tudja dönteni a
felmerült vitás kérdéseket!

Káin Fogadni akarsz velem? All right! Mennyibe?

Ábel (kis csönd, nyomatékkal) Húszezer fontsterlingbe!

Káin (elismeréssel füttyent) Mennyibe? All right, Ábel
bátyám! Legyen húszezer!

(mindketten felnevetnek)

(Ábel és Káin duettje a fogadás-ról) (Nr. 3)

SZENZÁCIÓ LONDONBAN NO. 1.

Káin és Ábel duettje.

Az élet ősi kezdetén

A földi lét

oly árva még -

mit ér a sok sok virág,

az édenkerti világ,

ha Ádám olyan bús legény.

Hisz nincsen fogadásra mód,
a fákon csak a csimpánz lóg.
Lám meddő minden sóhaj,
Ó, hogy fogadjon ó jaj?
Ó, hogy fogadjon ó jaj?

Hogy fogadhasson, így szól ő:
„Én istenem.
társ kell nekem!”
Egy borda nem nagy hiány,
hát abból lesz leány:
az ősanyánk, e tisztos nép!

De Éve sose kockáztat
így Ádám vele hogy játszhat?
oly érthető a sóhaj:
Hát hogy fogadjon, ó jaj?
Hát hogy fogadjon, ó jaj?

Ám jött egy újabb nemzedék,
immár fogadni épp elég.
Fogadhat Káin Ábellel,
az egész világ Bábellel
mind úzi ezt a szenvedélyt.

Mind balga, aki másképp tesz,
hát tégy rá, nosza másképp lesz!
Miért sóhajtoznál sokat?
A tét nagy, tessék, fogadj!
A tét nagy, tessék, fogadj!

Egy angol lord, egy angol úr
fogadva mindent zsebre gyúr!
Mért sóhajtoznál sokat?
A tét nagy, tessék, fogadj!
A tét nagy, tessék, fogadj!
Mind balga, aki másképp tesz
hát tégy rá, nosza másképp lesz!
Miért sóhajtoznál sokat?
A tét nagy, tessék, fogadj!
A tét nagy, tessék, fogadj!

*

Porcia (kedvesen, beközelítve) Kezétcsókolom, papa!

Káin (halkan, gúnyos vigyorral) Papa? Haha! Muszáj röhögnöm!
Papa... Méghogy - papa...?!

Procia (elkomolyodva) Igetisztelt bácsikám, Káin - téged is
üdvözöllek!

Káin (mint fent, de elkomolyodva) EL vagyok
ragadtatva...Örvendek! (halkan, dühössen) Hogy oda ne
rohanjak....!

Porcia (kedvesen) Kedves papa! Én most azért jöttem ide, hogy
mind a kettőtöknek sok sok szerencsét kívánjak-

Káin (ironikusan) Persze, persze! Hiszen te is megtanultad
már a mi szerencsénk a te szerencséd is - „kedves”
Porcia...!

Ábel Köszönjük a jókívánságaidat, gyermekem! De miért vagy
még mindig utiruhában?

Porcia Mert a hajóról azonnal idesiettem. Én akartam elsőként
minden jót kívánni nektek!

Ábel (elbűvölve) Milyen drága kis teremtés vagy, Porcia! Úgy
hiányoztál kedvesem! Fél évig hajókáztak távoli
tengereken! Képzelem, mennyi minden történhetett veled
időközben! Mesélj már, mit láttál a nagyvilágban?

(Porcia „Világjáró száma) (Nr. 2)

SZENZÁCIÓ LONDONBAN No. 2.

- Porcia belépője -

A földön annyi szép vidék!
sok titkot rejt a világ,
és hálóz bez le rád
a nagy kaland, az út.
A messzi tájon mennyi nép -
a sors bárhova vezet,
csak kapkodod a szemed,
míg füledbe szellő súg...